

A AMaj7 A⁶ AMaj7
 Zů-staň s ná-mi, Pa-ne, když se stmí-vá,
 h e7 A7
 zů-staň s ná-mi, den se na-chý-lil.
 DMaj7 GMaj7 CMaj7
 Zů-staň s ná-mi, už se při-po-zdí-vá,
 D H7 Esus⁴ E
 zů-staň s ná-mi, když u-bý-vá sil.
 a7 D7 GMaj7 CMaj7
 1. Nad bá-zli-vou du-ší a nad sla-bým tě-lem
 FMaj7 H7 e D G E7
 sli-tuj se, Pa-ne, la-čným chléb svůj dej,
 a7 D7 GMaj7 CMaj7
 u své-ho sto-lu teď buď nám ho-sti-te-lem
 FMaj7 H7 e D e E7
 a v prá-zdný ka-lich no-vé ví-no vlej.

ZŮSTAŇ S NÁMI, PANE

2. Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, / zůstaň s námi, den se nachýlil. / Zůstaň s námi, už se připozdívá, / zůstaň s námi, když ubývá sil. / Otevírej oči, které nevidí Tě, / nevidí pravdu, znají jenom klam. / Důvěru probuď v nás, jakou mívá dítě, / promluv k nám, Pane, řekni: „Pokoj vám!“
3. Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá, / zůstaň s námi, den se nachýlil. / Zůstaň s námi, už se připozdívá, / zůstaň s námi, když ubývá sil. / Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností, / zrno v zem vsáté zas nám připomeň, / pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí, / čas, který chystá přebohatou žeň.
- CODA:** Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá.

*Ježíš mu odpověděl:
„Tak dlouho jsem s vámi, Filipe,
a ty mě neznáš?
Kdo vidí mne, vidí Otce.
Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?
Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně?
Slova, která vám mluvím,
nemluví sám od sebe;
Otec, který ve mně přebývá,
činí své skutky.“*

J 14,9–10